

Vovchak, O. D., & Onufrienko, M. P. (2014). Poniattia kredytnoho ryzyku v bankivskii systemi Ukrainy [The concept of credit risk in the banking system of Ukraine]. *Naukovyi visnyk Khersonskoho der-*

zhavnoho universytetu. Seriya «Ekonomiczni nauky», 8(6), 171–174. http://www.ej.kherson.ua/journal/economic_08/308.pdf

УДК 336.7

JEL Classification: G21; R58

DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2025-4-422-428>

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ РЕГІОНАЛЬНОЇ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ

© 2025 КОПИЛЮК О. І., ПАВЛИК О. І.

УДК 336.7

JEL Classification: G21; R58

Копилюк О. І., Павлик О. І. Тенденції розвитку регіональної банківської системи України в умовах війни

Мета статті полягає в дослідженні тенденцій і диспропорцій розвитку регіональної банківської системи в умовах війни. Запропоновано сутнісні характеристики регіональної банківської системи розглядати з позицій структурованості, місця та ролі в банківській та економічній системі країни, функціональності, соціально-економічної результативності, сприяння реалізації цілей сталого розвитку та фінансової інклюзії. Визначено регіональну банківську систему як цілісне, системне, ієрархічно впорядковане інституційне утворення банків, яке функціонує в межах банківської системи країни та інтегроване в соціально-економічні процеси регіону, сприяє формуванню валового регіонального продукту, реалізації цілей сталого розвитку та фінансової інклюзії. Аналітично доведено, що найбільшою є концентрація банків – юридичних осіб у столичному регіоні, а також у Дніпропетровській, Закарпатській, Запорізькій, Львівській, Одеській, Полтавській, Харківській та Чернігівській областях. Відзначена відсутність банків – юридичних осіб у багатьох регіонах України, зокрема Вінницькій, Волинській, Донецькій, Житомирській, Івано-Франківській, Кіровоградській, Луганській, Миколаївській, Рівненській, Сумській, Тернопільській, Херсонській, Хмельницькій, Черкаській, Чернівецькій областях. Проаналізовано обсяг депозитів та відзначено, що в абсолютному відношенні спостерігалось їх збільшення практично в усіх регіонах України, за винятком Автономної Республіки Крим та м. Севастополя, Луганської, Херсонської областей. Констатовано, що за 2022–2024 рр. обсяг кредитів зріс практично в усіх регіонах, за винятком Автономної Республіки Крим і м. Севастополь, Донецької, Запорізької, Луганської, Харківської, Херсонської областей. Розрахунок авторами коефіцієнтів А. Салаї та К. Гатєва дозволив констатувати, що депозитна та кредитна діяльність банківських установ в Україні в умовах війни в розрізі регіонів характеризувалась несуттєвими структурними змінами та диспропорціями, та кардинальних змін у регіональній структурі банківської системи України за динамікою депозитно-кредитної діяльності не відбулося. Подальші дослідження мають бути спрямовані на розробку стратегічних напрямів залучення потенціалу регіональної банківської системи для модернізації економіки та вирішення проблем соціального та екологічного характеру.

Ключові слова: регіональна банківська система, кредити, депозити, регіон, коефіцієнти А. Салаї та К. Гатєва.

Рис.: 2. Бібл.: 11.

Копилюк Оксана Іванівна – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри фінансів, економічної безпеки, банківської справи та страхового бізнесу, Львівський торговельно-економічний університет (вул. Туган-Барановського, 10, Львів, 79005, Україна)

E-mail: kopylyuk@ukr.net

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0977-1309>

Researcher ID: <https://www.webofscience.com/wos/author/record/F-3146-2019>

Павлик Орест Іванович – здобувач ступеня доктора філософії, здобувач, відділ регіональної фінансової політики, Інститут регіональних досліджень імені М. І. Долишнього НАН України (вул. Козельницька, 4, Львів, 79026, Україна)

E-mail: rooki1995@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-4366-4484>

UDC 336.7

JEL Classification: G21; R58

Kopylyuk O. I., Pavlyk O. I. Trends in the Development of the Regional Banking System of Ukraine in the Context of Wartime

The aim of the article is to survey the trends and disproportions in the development of the regional banking system under wartime conditions. It is proposed to examine the essential characteristics of the regional banking system from the perspectives of structuredness, its place and role in the banking and economic system of the country, functionality, socioeconomic efficiency, and its contribution to achieving sustainable development goals and financial inclusion. The regional banking system is defined as a holistic, systemic, hierarchically organized institutional formation of banks that operates within the country's banking system and is integrated into the socioeconomic processes of the region, contributing to the formation of gross regional product, the achievement of sustainable development goals, and financial inclusion. It is analytically proven that the highest concentration of banks – legal entities is in the capital region, as well as in the Dnipropetrovsk, Transcarpathian, Zaporizhzhia, Lviv, Odesa, Poltava, Kharkiv, and Chernihiv regions. The absence of banks – legal entities has been noted in many regions of Ukraine, in particular, Vinnytsia, Volyn, Donetsk, Zhytomyr, Ivano-Frankivsk, Kirovohrad, Luhansk, Mykolaiv, Rivne, Sumy, Ternopil,

Kherson, Khmelnytskyi, Cherkasy, and Chernivtsi regions. The volume of deposits has been analyzed, and it has been noted that in absolute terms, there has been an increase in virtually all regions of Ukraine, except for the Autonomous Republic of Crimea and the city of Sevastopol, as well as Luhansk and Kherson regions. It is ascertained that from 2022 to 2024, the volume of loans increased in virtually all regions, except for the Autonomous Republic of Crimea and the city of Sevastopol, Donetsk, Zaporizhzhia, Luhansk, Kharkiv, and Kherson regions. The calculation by authors of the coefficients of A. Salai and K. Hatiev allowed confirming that the deposit and credit activities of banking institutions in Ukraine under wartime conditions, across regions, were characterized by insignificant structural changes and disparities, and there have been no radical changes in the regional structure of the banking system of Ukraine concerning the dynamics of deposit and credit activities. Further research should be directed towards developing strategic directions for evolving the potential of the regional banking system for modernizing the economy and addressing social and environmental issues.

Keywords: regional banking system, loans, deposits, region, coefficients of A. Salai and K. Hatiev.

Fig.: 2. Bibl.: 11.

Kopylyuk Oksana I. – Doctor of Sciences (Economics), Professor, Head of the Department of Finance, Economic Security, Banking and Insurance Business, Lviv University of Trade and Economics (10 Tuhan-Baranovskoho Str., Lviv, 79005, Ukraine)

E-mail: kopylyuk@ukr.net

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0977-1309>

Researcher ID: <https://www.webofscience.com/wos/author/record/F-3146-2019>

Pavlyk Orest I. – Graduate of the degree of Doctor of Philosophy, Applicant, Department of Regional Financial Policy, Institute of Regional Research named after M. I. Dolishniy of the NAS of Ukraine (4 Kozelnytska Str., Lviv, 79026, Ukraine)

E-mail: rooki1995@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-4366-4484>

Функціонування банківської системи в Україні супроводжується низкою особливостей, пов'язаних із умовами воєнного стану, тимчасовою окупацією частини територій та веденням бойових дій. До війни діяльність банківської системи регіонів характеризувалася наявністю суттєвих диспропорцій щодо територіального розташування банків – юридичних осіб, їх кредитної та депозитної спроможності. Визначальними ознаками банків регіону є їх максимальна наближеність до потреб економіки на місцевому рівні, концентрація у великих індустріальних центрах, які характеризуються галузевою диверсифікацією та значною чисельністю населення. Варто зазначити, що наявність регіональної банківської системи дозволяє залучати її потенціал у трансформацію економіки та задовольняти потреби місцевого розвитку у фінансових ресурсах. Це актуалізує необхідність здійснення подальших досліджень щодо наявних диспропорцій та тенденцій функціонування регіональної банківської системи України в умовах війни, можливостей залучення її потенціалу для розв'язання проблем територіального розвитку.

Теоретична та методична база обґрунтування розвитку регіональної банківської системи в контексті дослідження її впливу на економіку регіонів України розкрита в наукових дослідженнях вітчизняних і закордонних науковців. Зокрема, таких як: О. Копилук, О. Музичка [1], М. Коваленко, Г. Пасемко, О. Накіско, С. Руденко [2], С. Єгоричева, О. Гасій [4], В. Музиченко [5], S. Gärtner, F. Flögel [6], H. Hakenes, I. Hasan, P. Molyneux, R. Xie [7], J. Nocera, M. J. de la Merced [8], L. Balasubramanyan, T. Bianco [9], F. Flögel, T. Hejnová [10] та інших. Проте потребують подальшого дослідження сучасні аспекти розвитку та тенденції регіональної банків-

ської системи, наявні деструктиви та диспропорції, які виникли в умовах війни.

Метою статті є дослідження тенденцій і диспропорцій розвитку регіональної банківської системи в умовах війни.

В умовах децентралізації владних повноважень та війни посилюється роль фінансової самодостатності територій як основи їх соціально-економічного розвитку. Вагоме місце в даних процесах належить банкам та їх структурним підрозділам, які функціонують у певних регіонах, опосередковуючи рух фінансових ресурсів та інфраструктурно забезпечуючи економічні процеси.

Варто зазначити, що регіональна банківська система є структурним елементом трансформації фінансових ресурсів корпоративних і роздрібних клієнтів і спрямування їх у забезпечення розвитку економіки регіону та, в подальшому, її повоєнної відбудови.

У сучасній економічній літературі проблематика регіональної банківської системи розкрита в недостатній мірі як вітчизняними, так і закордонними науковцями.

Згідно з визначенням вітчизняних науковців банківська система регіону є відносно самостійною підсистемою національної банківської системи та регіональної економіки. Такий дуальний підхід у дослідженні цієї категорії є обов'язковим у застосуванні. На думку авторів, банківську систему потрібно вивчати в інституційно-функціональному прояві реалізації фінансово-кредитного механізму з дуальним підходом до її розгляду – і як підсистеми національної банківської системи, і як складової регіональної економіки, що пронизує собою всі сфери житте-

діяльності суспільства на визначеній території [1, с. 39]. Такий підхід має дуальний характер, комплексну спрямованість, ґрунтується на ієрархії підсистем, відображає її сутнісні характеристики, місце і роль у національній економічній системі.

З позицій М. Коваленко, Г. Пасемко, О. Накішко, С. Руденко регіональна банківська система об'єднує лише вітчизняні комерційні банки, що мають щонайменше половину своїх структурних підрозділів у регіонах. Автори вважають доцільним відносити до регіональних банків установи, які мають вітчизняного власника банківського капіталу – приватної, муніципальної (комунальної), державної форм власності. Регіональний банк визначається вченими як вітчизняна фінансово-кредитна організація, яка має щонайменше половину своїх структурних підрозділів у межах певного регіону та які спрямовані на банківське обслуговування суб'єктів господарювання, фізичних осіб, а також різних установ та організацій у цьому регіоні [2, с. 109–110]. Отже, позиція авторів щодо регіональних банків ґрунтується на розумінні сутності регіону як структурної одиниці національної економіки та віднесенні до регіональних лише установ з вітчизняним капіталом, частка структурних підрозділів яких у регіоні не менше 50%. Такий підхід звужує сутнісні характеристики регіональних банків, оскільки структурні підрозділи банків з іноземним капіталом формують значну частину обсягу залучених і розміщених у регіоні ресурсів, обслуговують широку клієнтську базу та суттєво впливають на формування ВРП. Окрім того, згідно із Законом України «Про банки і банківську діяльність», банківська система України складається з Національного банку України та інших банків, а також філій іноземних банків, що створені та діють на території України [3], регіональна банківська система є її нижчим ієрархічним рівнем, тому вона повинна охоплювати всі банки та філії іноземних банків.

С. Єгоричева та О. Гасій вважають, що з організаційної точки зору вона є дворівневим утворенням, цілісність якого має ту ж природу, що й національна система. Під регіональною банківською системою науковиці пропонують розглядати історично сформовану, структуровану, цілісну сукупність регіональних суб'єктів банківської діяльності, що функціонують на законних підставах у межах певної адміністративно-територіальної одиниці країни та неподільно пов'язані з її соціально-економічним середовищем, взаємодіють та розвиваються в ньому, виконуючи внутрішньо призначені їм функції [4, с. 17–18]. Такий підхід має цілісний, структурно-логічний характер і характе-

ризує регіональну банківську систему як складову, інтегровану в національну банківську систему.

Акцентуючи на регіональному аспекті, В. Музиченко відзначає, що банківська інфраструктура є важливим фактором розвитку регіональної економіки, сприяючи зростанню валового регіонального продукту, зниженню рівня безробіття та підвищенню інвестиційної привабливості [5]. Автор акцентує на функціональному призначенні банківської інфраструктури та позитивному впливі на розвиток регіону.

Регіональні банківські системи відіграють вирішальну роль у наданні фінансових послуг окремим особам і підприємствам у місцевих громадах. Ці системи часто краще, ніж великі банки, розуміють потреби місцевих громад і надають індивідуальні фінансові продукти та послуги. Вони можуть забезпечувати та підтримувати сталий економічний розвиток регіонів, сприяючи фінансовій інклюзії та інтегруючи екологічні та соціальні проекти в їх діяльність.

Дослідження S. Gärtner, F. Flögel доводять, що регіональні економічні диспропорції можуть бути суттєво зменшені за рахунок місцевих банків [6].

Необхідність проведення аналізу банківської системи на регіональному рівні підтвердили Н. Hakenes, I. Hasan, P. Molynieux, R. Xie, які довели, що малі банки покращують реальну економіку, оскільки в часи кредитного раціонування капітал перетікає з бідних до багатих регіонів. Малі та децентралізовані банки можуть зменшити ефект відтоку капіталу [7].

Регіональні банки поєднують регіональні знання та досвід, що робить кредитування ефективнішим. Вони більш схильні використовувати депозити для вирішення потреб розвитку громад [8].

Регіональні банки називаються так тому, що вони історично діяли в географічних регіонах, більших за ті, які охоплюють місцеві банки, але менших – за країну в цілому. Традиційно вони приймали депозити в межах визначеної географічної області та надавали позики фізичним особам і підприємствам у цьому ж регіоні [9].

Згідно з дослідженнями F. Flögel, T. Hejnová регіональні банки можуть підвищувати економічну стійкість завдяки контрциклічному фінансуванню [10].

Отже, сутнісні характеристики регіональної банківської системи можна окреслити з позицій структурованості, місця та ролі в банківській і економічній системі країни, функціональності, соціально-економічної результативності, сприяння реалізації цілей сталого розвитку та фінансової інклюзії.

Регіональну банківську систему доцільно розглядати як цілісне, системне, ієрархічно впорядковане інституційне утворення банків, яке функціонує в межах банківської системи країни та інтегроване в соціально-економічні процеси регіону, сприяє формуванню валового регіонального продукту, реалізації цілей сталого розвитку та фінансової інклюзії.

В умовах війни відбулися зміни щодо кількості банків, які розташовані на конкретних територіях. Неможливість ведення банківського бізнесу на окупованих територіях і місцях активних бойових дій зумовила необхідність релокації частини структурних підрозділів, закриття окремих філій, відділень банків. Можна відзначити відсутність банків – юридичних осіб у багатьох регіонах України, зокрема Вінницькій, Волинській, Донецькій, Житомирській, Івано-Франківській, Кіровоградській, Луганській, Миколаївській, Рівненській, Сумській, Тернопільській, Херсонській, Хмельницькій, Черкаській, Чернівецькій областях.

Традиційно найбільшою є концентрація банків – юридичних осіб у столичному регіоні, а також у Дніпропетровській, Закарпатській, Запорізькій, Львівській, Одеській, Полтавській, Харківській та Чернігівській областях. У кількісному відношенні чисельність банків – юридичних осіб в Україні скоротилася з 68 од. у 2022 р. до 64 од. у 2023 р. та 63 од. у 2024 р. Скорочення спостерігалось в Дніпропетровській обл. – з 6 од. у 2022 р. до 5 од. у 2023–2024 рр., Київській обл. і м. Києві – з 46 од. у 2022 р. до 43 од. у 2023 р. і 42 од. у 2024 р., тобто найбільше скорочення було у столичному регіоні [11].

Щодо кількості філій, то вона практично не змінилася, тобто у 2022 р. їх кількість становила 63, а у 2023–2024 рр. скоротилася до 62, відбулося закриття 1 філії в Чернівецькій області. Кількість діючих структурних підрозділів в Україні загалом скоротилася з 5331 од. у 2022 р. до 5133 од. у 2023 р. і 5021 од. у 2024 р., тобто за три роки війни – на 310 од. За 2022–2024 рр. вона мала тенденцію до скорочення в таких областях: Вінницькій – 9 од., Волинській – 1 од., Дніпропетровській – 24 од., Донецькій – 26 од., Житомирській та Закарпатській – 3 од., Запорізькій – 45 од., Київській та м. Києві – 63 од., Кіровоградській – 9 од., Луганській – 21 од., Львівській – 8 од., Миколаївській, Полтавській – по 3 од., Одеській, Харківській – по 23 од., Сумській – 13 од., Тернопільській, Хмельницькій, Чернівецькій – по 2 од., Херсонській – 16 од., Черкаській – 1 од., Чернігівській – 4 од. Незмінною залишалася кількість діючих структурних підрозділів у Рівненській області, й лише у Івано-Франківській області спостерігалось їх збільшення на 4 од. [11].

Відповідно, концентрація банків – юридичних осіб, філій і структурних підрозділів визначально впливає на обсяг акумульованих ресурсів на депозитні рахунки. За 2022–2024 рр. обсяг депозитів, залучених банками України, зріс на 808985 млн грн, або на 42,2%. Незважаючи на війну, зростання обсягу депозитів в абсолютному відношенні спостерігалось практично в усіх регіонах України, за винятком Автономної Республіки Крим і м. Севастополя (–13 млн грн), Луганської (–2153 млн грн), Херсонської (–13 млн грн) областей, тобто тимчасово окупованих і тих, де ведуться активні бойові дії. Збільшення питомої ваги регіону у формуванні депозитної бази банків України було лише в Київській обл. і м. Києві (+3,08%), Дніпропетровській (+0,45%), Сумській (+0,17%), Хмельницькій (+0,05%), Черкаській (+0,09%), Чернігівській (+0,01%) областях, у решті регіонів спостерігалось її зменшення.

Вимушена внутрішня та зовнішня міграція населення суттєво впливає на перерозподіл депозитів між регіонами України. Обсяг залучених банками депозитів домогосподарств у 2024 р. порівняно із 2022 р. збільшився на 329617 млн грн, або на 31,8%. Найбільше зростання відбулося у м. Києві та Київській області (+130481 млн грн), Дніпропетровській (+63967 млн грн), Львівській (+19174 млн грн), Харківській (+12604 млн грн) областях. Відтік депозитів спостерігався в Луганській області (–1340 млн грн). За критерієм питомої ваги регіону до трійки лідерів входили м. Київ та Київська область, Дніпропетровська та Львівська області, тобто регіони із великою чисельністю населення.

Схожі тенденції демонструвала динаміка кредитів, наданих банками регіонів. За 2022–2024 рр. обсяг кредитів зріс на 104669 млн грн, або на 10,5%. Зростання їх обсягу мало місце практично в усіх регіонах, за винятком Автономної Республіки Крим і м. Севастополь (–4 млн грн), Донецької (–3655 млн грн), Запорізької (–3828 млн грн), Луганської (–838 млн грн), Харківської (–4869 млн грн), Херсонської (–3387 млн грн) областей. Це пов'язано із міграцією населення, релокацією бізнесу із прифронтових територій у більш безпечні регіони, високим кредитним ризиком для банків та нестабільною оцінкою застави як способу забезпечення зобов'язань, моральним ризиком для клієнтів щодо можливостей повернення кредитів через відсутність сталості їх доходів.

В умовах війни важливо дослідити масштаби кредитування банками домогосподарств, оскільки, незважаючи на війну, обсяг споживчого кредитування демонстрував позитивні тенденції. Обсяг кредитів, виданих банками України домогосподарствам, збільшився за 2022–2024 рр. на 75786 млн

грн, або на 34,2%. Їх зменшення відбулося в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі (–4 млн грн), Донецькій (–3009 млн грн), Запорізькій (–1726 млн грн), Луганській (–625 млн грн), Харківській (–970 млн грн), Херсонській (–1912 млн грн) областях.

Одним із показників, які дозволяють охарактеризувати можливості фінансування банками розвитку регіонів є співвідношення кредитів і депозитів. В умовах війни обсяги наданих кредитів у регіонах України були значно меншими, ніж обсяги залучених депозитів, тобто наявних залучених ресурсів достатньо для покриття наявних і потенційних потреб у кредитуванні економіки.

Оскільки в депозитній та кредитній діяльності банків регіонів мають місце значні диспропорції, пропонуємо використання методичного інструментарію визначення їх рівня із застосуванням коефіцієнта структурних змін А. Салаї та інтегрального коефіцієнта структурних відмінностей К. Гатєва.

Шляхом використання коефіцієнта структурних змін А. Салаї та інтегрального коефіцієнта структурних відмінностей К. Гатєва визначимо рівень розходження в регіонах за обсягами залучених депозитів (рис. 1) та обсягами наданих кредитів (рис. 2).

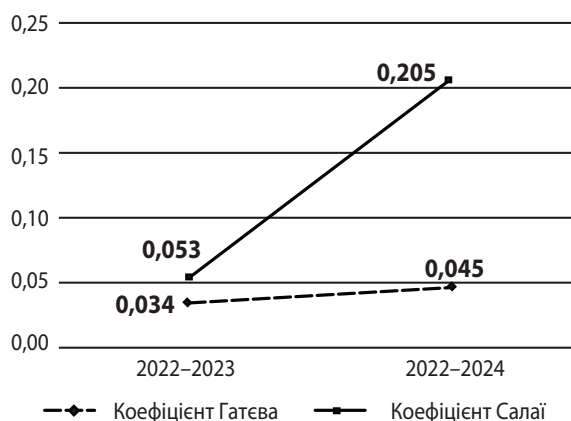


Рис. 1. Коефіцієнти А. Салаї та К. Гатєва за обсягами залучених банками депозитів упродовж 2022–2024 рр.

Джерело: авторська розробка.

Визначені коефіцієнти А. Салаї та К. Гатєва дозволяють констатувати, що депозитна та кредитна діяльність банківських установ в Україні в розрізі регіонів характеризувалася несуттєвими структурними змінами та диспропорціями. Впродовж періоду війни кардинальних змін у регіональній структурі банківської системи України за

динамікою депозитно-кредитної діяльності не відбулося.

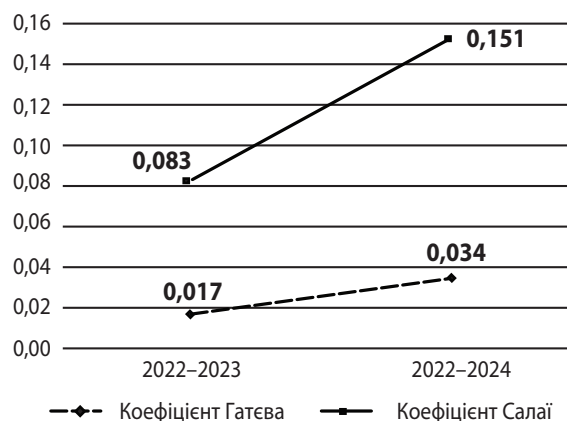


Рис. 2. Коефіцієнти А. Салаї та К. Гатєва за обсягами наданих банками кредитів упродовж 2022–2024 рр.

Джерело: авторська розробка.

Коефіцієнт Салаї за обсягами залучених банками депозитів зріс на 0,152 пп. – з 0,053 до 0,205, що підтверджує наявність регіональних диспропорцій в незначних розмірах. Коефіцієнт Гатєва за даний період збільшився на 0,011 пп. – з 0,034 до 0,045. Близькість даного показника до нуля підтверджує наявність незначних структурних розходжень між регіонами за обсягами залучених регіональною банківською системою депозитів.

За обсягами наданих банками регіонів кредитів коефіцієнт Салаї в умовах війни зріс з 0,083 до 0,151, тобто на 0,071 пп. Коефіцієнт Гатєва зріс з 0,017 до 0,034, тобто у 2 рази. Розрахунки підтвердили наявні диспропорції у кредитуванні банками економіки регіонів та поглиблення диспропорцій, які відображають процес залучення та розміщення фінансових ресурсів; більшість регіонів є донорами фінансових ресурсів у банківську систему, оскільки обсяг депозитів перевищує надані кредити.

ВИСНОВКИ

Запропоновано розглядати регіональну банківську систему як цілісне, системне, ієрархічно впорядковане інституційне утворення банків, яке функціонує в межах банківської системи країни та інтегроване в соціально-економічні процеси регіону, сприяє формуванню валового регіонального продукту, реалізації цілей сталого розвитку та фінансової інклюзії.

На основі аналітичних розрахунків доведено, що в умовах війни відбулися зміни щодо кількості

регіональних банків, обсягів депозитів та наданих кредитів. Відзначено, що в окремих областях України відсутні банки – юридичні особи, зокрема у Вінницькій, Волинській, Донецькій, Житомирській, Івано-Франківській, Кіровоградській, Луганській, Миколаївській, Рівненській, Сумській, Тернопільській, Херсонській, Хмельницькій, Черкаській, Чернівецькій областях.

Найбільшою є концентрація банків – юридичних осіб у столичному регіоні, а також у Дніпропетровській, Закарпатській, Запорізькій, Львівській, Одеській, Полтавській, Харківській та Чернігівській областях.

Незважаючи на війну, зростання обсягу депозитів в абсолютному відношенні спостерігалось практично в усіх регіонах України, за винятком Автономної Республіки Крим і м. Севастополь, Луганської, Херсонської областей, тобто тимчасово окупованих і тих, де ведуться активні бойові дії.

Зростання обсягу кредитів відбулося практично в усіх регіонах, за винятком Автономної Республіки Крим і м. Севастополя, Донецької, Запорізької, Луганської, Харківської, Херсонської областей.

Коефіцієнти А. Салаї та К. Гатєва дозволяють констатувати, що депозитна та кредитна діяльність банківських установ України в розрізі регіонів характеризувалася несуттєвими структурними змінами та диспропорціями. Впродовж періоду війни кардинальних змін у регіональній структурі банківської системи України за динамікою депозитно-кредитної діяльності не відбулося. Розрахунки підтвердили наявні диспропорції у кредитуванні банками економіки регіонів та поглиблення диспропорцій, які відображають процес залучення та розміщення фінансових ресурсів. Більшість регіонів є донорами фінансових ресурсів у банківську систему, оскільки обсяг депозитів перевищує надані кредити.

Подальші дослідження мають бути спрямовані на розробку стратегічних напрямів залучення потенціалу регіональної банківської системи для модернізації економіки та вирішення проблем соціального та екологічного характеру. ■

БІБЛІОГРАФІЯ

1. Копилук О. І., Музичка О. М. Методологія дослідження регіональної банківської системи та рівня її розвитку. *Вісник ЛТЕУ. Серія «Економічні науки»*. 2022. № 67. С. 37–42. DOI: <https://doi.org/10.36477/2522-1205-2022-67-05>
2. Kovalenko M., Pasemko H., Nakisko O., Rudenko S. Regional banks as a necessary tool to stimulate social and economic development of the regions

of Ukraine. *Вісник Хмельницького національного університету*. 2021. № 5. Т. 2. С. 108–113. DOI: [https://www.doi.org/10.31891/2307-5740-2021-298-5\(2\)-17](https://www.doi.org/10.31891/2307-5740-2021-298-5(2)-17)

3. Закон України «Про банки і банківську діяльність» від 7 грудня 2000 р. № 2121-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2121-14#Text>
4. Єгоричева С. Б., Гасій О. В. Сучасний механізм функціонування регіональної банківської системи : монографія. Полтава : ПУЕТ, 2016. 217 с.
5. Музиченко В. В. Вплив банківської інфраструктури на фінансову стійкість територій: регіональний вимір. *Здобутки економіки: перспективи та інновації*. 2025. № 14. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.14934590>
6. Gärtner S., Flögel F. Call for a Spatial Classification of Banking Systems through the Lens of SME Finance-Decentralized versus Centralized Banking in Germany as an Example. *SSRN*. 6 June 2014. DOI: <http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.2446822>
7. Hakenes H., Hasan I., Molyneux P., Xie R. Small Banks and Local Economic Development. *Review of Finance*. 2015. Vol. 19. Iss. 2. P. 653–683. DOI: <https://doi.org/10.1093/rof/rfu003>
8. Nocera J., de la Merced M. J. The Value of Regional Banks. *The New York Times*. April 1 2023. URL: <https://www.nytimes.com/2023/04/01/business/dealbook/regional-banks-economy.html>
9. Balasubramanyan L., Bianco T. The Often-Ignored Regional Banking Sector. *Federal Reserve Bank of Cleveland*. 02.06.2015. URL: <https://www.clevelandfed.org/publications/economic-commentary/2015/ec-201501-the-often-ignored-regional-banking-sector>
10. Flögel F., Hejnová T. Regional banks and economic resilience: the impact of the global financial crisis and COVID-19 on countries with decentralised and centralised banking systems. *Finance and Space*. 2024. Vol. 1. Iss. 1. P. 460–488. DOI: <https://doi.org/10.1080/2833115X.2024.2418860>
11. Грошово-кредитна статистика. Регіональний розріз. *Національний банк України*. URL: <https://bank.gov.ua/ua/statistic/sector-financial>

REFERENCES

- Balasubramanyan, L., & Bianco, T. (2015, June 2). The often-ignored regional banking sector. *Federal Reserve Bank of Cleveland*. <https://www.clevelandfed.org/publications/economic-commentary/2015/ec-201501-the-often-ignored-regional-banking-sector>
- Flögel, F., & Hejnová, T. (2024). Regional banks and economic resilience: The impact of the global financial crisis and COVID-19 on countries with decentralised and centralised banking systems. *Finance and Space*, 1(1), 460–488. <https://doi.org/10.1080/2833115X.2024.2418860>

- Gärtner, S., & Flögel, F. (2014, June 6). Call for a spatial classification of banking systems through the lens of SME finance-Decentralized versus centralized banking in Germany as an example. *SSRN*. <http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.2446822>
- Hakenes, H., Hasan, I., Molyneux, P., & Xie, R. (2015). Small banks and local economic development. *Review of Finance*, 19(2), 653–683. <https://doi.org/10.1093/rof/rfu003>
- Kopyluk, O. I., & Muzychka, O. M. (2022). Metodolohiia doslidzhennia rehionalnoi bankivskoi systemy ta rivnia yii rozvytku [Methodology for studying the regional banking system and the level of its development]. *Visnyk LTEU. Seriiia «Ekonomichni nauky»*, 67, 37–42. <https://doi.org/10.36477/2522-1205-2022-67-05>
- Kovalenko, M., Pasemko, H., Nakisko, O., & Rudenko, S. (2021). Regional banks as a necessary tool to stimulate social and economic development of the regions of Ukraine. *Visnyk Khmelnytskoho natsionalnoho universytetu*, 5(2), 108–113. [https://www.doi.org/10.31891/2307-5740-2021-298-5\(2\)-17](https://www.doi.org/10.31891/2307-5740-2021-298-5(2)-17)
- Muzychenko, V. V. (2025). Vplyv bankivskoi infrastruktury na finansovu stiiikist terytorii: rehionalnyi vymir [Impact of banking infrastructure on financial stability of territories: Regional dimension]. *Zdobutky ekonomiky: perspektyvy ta innovatsii*, 14. <https://doi.org/10.5281/zenodo.14934590>
- Natsionalnyi bank Ukrainy. (n.d.). Hroshovo-kredytna statystyka. Rehionalnyi rozriz [Monetary and credit statistics. Regional breakdown]. <https://bank.gov.ua/ua/statistic/sector-financial>
- Nocera, J., & de la Merced, M. J. (2023, April 1). The value of regional banks. *The New York Times*. <https://www.nytimes.com/2023/04/01/business/dealbook/regional-banks-economy.html>
- Yehorycheva, S. B., & Hasii, O. V. (2016). *Suchasnyi mekhanizm funktsionuvannia rehionalnoi bankivskoi systemy* [Modern mechanism of regional banking system functioning]. PUET.
- Zakon Ukrainy «Pro banky i bankivsku diialnist» [Law of Ukraine «On banks and banking activities»] No. 2121-III (2000, December 7). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2121-14#Text>

)